

DE SABBAT, DE ZONDAG,
HET VOEDSEL EN DE
TIENDEN

WALTER TESSENSOHN

De sabbat, de zondag, het voedsel en de tienden
Walter Tessensohn

© Wes Stonehens 2013

*Deze brochure mag gratis worden gedownload, geopend en
afgedrukt, maar het is niet toegestaan de inhoud te veranderen.*

De gebruikte Bijbelteksten komen uit de NBG51, tenzij anders
aangegeven.

Trefwoorden: Sabbat, zondag, voedsel, tienden, Israëlvisie, Israël,
Israëltheologie

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	5
DE SABBAT	8
DE ZONDAG	13
ONREINE DIEREN – ONREIN VOEDSEL.....	16
DE NORM VAN DE TIENDEN.....	22

INLEIDING

In Jezus' tijd speelde het onderhouden van de sabbat een prominente rol. De Heer Jezus werd daar herhaaldelijk op aangesproken. Tegenwoordig zie je dat sommige christenen de zondag willen onderhouden op dezelfde wijze als de Joden dat deden met de sabbat. Maar er wordt ook fanatiek meegedaan met het vieren van de sabbat, nieuwe maan en bepaalde feestdagen door sommige christelijke groepen.

Het onthouden van bepaald voedsel zie je bij veel religieuzen.

De Bijbel zegt dat wat in het oude verbond belangrijke regels, wetten of opdrachten zijn, een schaduwbeeld zijn van de werkelijkheid die van Christus is.

Kol. 2:16-23 – *Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.* Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleselijk denken, terwijl hij zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het gehele lichaam, door pezen en banden ondersteund en samengehouden, zijn goddelijke wasdom ontvangt. Indien gij met Christus afgestorven zijt aan de wereldgeesten, waartoe laat gij u, alsof gij in de

wereld leefdet, geboden opleggen: raak niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik teloorgaan, zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen. Dit toch is, al staat het in een roep van wijsheid met zijn eigendunkelijke godsdienst, zijn nederigheid en zijn kastijding van het lichaam, zonder enige waarde (en dient slechts) tot bevrediging van het vlees.

Nieuwe maan, sabbat, eten, drinken, een feestdag en sabbat zijn slechts schaduwbeelden!

- De offeranden voor de zonden zijn een schaduwbeeld van het werkelijke offerlam, Jezus Christus.
- De sabbat is de schaduw van de rust in Christus.
- De besnijdenis (alleen de voorhuid van mannen werd weggehaald) was een schaduwbeeld van de werkelijke besnijdenis, die van het hart (De besnijdenis heeft niets met de waterdoop te maken!)

De apostel Paulus noemt mensen die alleen maar moeskruiden eten en een bepaalde dagen boven andere dagen stellen: **zwakken**.

Rom. 14:1-2 – Aanvaardt de zwakke in het geloof, maar niet om overwegingen te beoordelen. De een gelooft, dat hij alles eten mag, *maar de zwakke eet plantaardig voedsel*.

Rom. 14:5-6 – *Deze [immers] stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd. Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here, en wie eet, doet het om de Here, want hij dankt God; en wie niet eet, laat het na om de Here en ook hij dankt God.*

De zwakke eet plantaardig voedsel...

De één stelde de ene dag boven de andere. Dat is niet verkeerd maar als de zwakke zijn mening oplegt aan een ander die alle dagen gelijk acht, onder het motto dat God dat wil (sabbat of

zondag), dan ontstaat er een hele nare situatie. De apostel stelt hier dat er mensen zijn die uitsluitend bepaald voedsel eten of een bepaalde dag boven andere dagen stellen en dat anderen geen enkel onderscheid maken. De apostel zegt ook heel duidelijk dat voor hem alles rein is, maar als iemand iets niet wil eten, is het hem om het even.

Maar het gaat altijd om de zwakke die anderen veroordeelt om wat hij (niet) doet en anderen (ook ongelovigen) wil opleggen de sabbat te houden of de zondag, dan is dat een aanfluiting voor de Here God.

Niemand komt hierdoor tot bekering, men krijgt alleen maar een afkeer van mensen die bepaalde dagen onderhouden of bepaald voedsel eten of juist niet eten.

Paulus noemt deze mensen niet voor niets: ZWAKKEN.

DE SABBAT

De sabbat heeft God ingesteld voor de Israëlieten. Het was een eeuwig verbond:

Ex. 31:16 – *De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond.*

Het onderhouden van de sabbat stond ook de in wet:

Deut. 5:12-15 – *Onderhoud de sabbatdag, dat gij die heiligt, zoals de HERE, uw God, u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund, noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals gij; want gij zult gedenken, dat gij dienstknechten in het land Egypte geweest zijt, en dat de HERE, uw God, u vandaar heeft uitgeleid met een sterke hand en met een uitgestrekte arm; **daarom** heeft u de HERE, uw God, geboden de sabbatdag te houden.*

Het leven was hard en er werd gewerkt van zonsopgang tot zons-
ondergang. Dat gold niet alleen voor slaven, want we zien dat ook

in de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard in Mat. 20 waar men circa 12 uren per dag werkte (afhankelijk van de tijd van het jaar).

Het is om die reden dat God (in Deut. 5:12-15) duidelijk maakt dat de sabbat ook is ingesteld opdat de slaaf, de dienstknecht, de ezel, het rund en het overige vee **rusten**. De gehele dag werd gewerkt totdat de duisternis werken onmogelijk maakte!¹

De slaaf, de dienstknecht en zelfs de dieren hadden rust nodig en er was slechts 1 dag in de week dat dit kon: de sabbat! Het was ook de enige dag dat de slaaf en de dienstknecht tijd hadden om zich te wijden aan God! Het was tevens een verplichte rust die ze moesten nemen en die ook nodig hadden om de komende week weer hard te kunnen werken.

God verwijt de Joden dat zij op de sabbat en de vastendag hun dienstknechten hard lieten werken:

Jes. 58:3,4 – *Zie, op uw vastendag doet gij zaken en drijft gij al uw arbeiders aan. Zie, tot twist en tot strijd vast gij en om te slaan met snode vuist; gij vast heden niet om uw stem in den hoge te doen horen.*

Jes. 58:13 – *Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des HEREN van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan,*

De sabbat is ingesteld door God en Hij refereert aan het feit dat Hij de wereld en de levende wezens daarop, in 6 dagen had

---

¹ Zie ook in geestelijke zin de tekst uit Joh. 9:4, waar staat: Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; *er komt een nacht, waarin niemand werken kan*. Met deze nacht wordt niet een periode van uren bedoeld, maar een periode van geestelijke duisternis, die jaren duurt.

geschapen. En God rustte op de 7^e dag. Het gaat hier niet om een God die uitgeput is van zijn werken, maar dat Hij ophield, omdat alles gemaakt en geschapen was. Alles was goed en **gereed**. Er staat ook niet dat God weer begon te werken op de 8ste dag... Het rusten van God duidt erop dat Hij zijn werk ten aanzien van de schepping had afgerond!

Het rusten op de sabbat heeft letterlijk te maken met het feit dat iedereen die zo hard moest werken, 6 dagen achtereen, op adem kon komen.

Ex. 23:12 – Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten, *opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen.*

Jezus Christus zegt dat God en Hij op de sabbat werken. Dat blijkt onder andere uit de genezingen die Jezus deed op de sabbat.

Joh. 5:9-18 – *Nu was het sabbat op die dag.* De Joden dan zeiden tot de genezene: *Het is sabbat en dan moogt gij uw matras niet dragen.* Doch hij antwoordde hun: Die mij gezond gemaakt heeft, die heeft tot mij gezegd: *Neem uw matras op en ga uws weegs.* Zij vroegen hem: *Wie is de mens, die tot u gezegd heeft: Neem op en ga uws weegs?* En de genezene wist niet, wie het was; want Jezus was ontweken, omdat er een (grote) schare op die plaats was. Daarna vond Jezus hem in de tempel en zeide tot hem: *Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkome.* De man ging heen en zeide tot de Joden, dat het Jezus was, die hem gezond gemaakt had. *En daarom wilden de Joden Jezus vervolgen, omdat Hij deze dingen op sabbat deed.* Maar Hij antwoordde hun: *Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook.* Hierom dan trachtten de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de sabbat schond, maar ook God zijn eigen Vader noemde en Zich dus met God gelijkstelde.

Hoeveel christenen onderhouden de sabbat en begrijpen niet dat indien de Heer Jezus er nu was, zij Hem ook zouden veroordelen! De Joden, maar ook veel christenen hebben een totaal verkeerd beeld van de sabbat. De Joden erkenden Hem niet als de Heer van de sabbat, niet als de hoogste Heer, niet als de Zoon van God, niet als de Profeet, niet als hun Koning en niet als hun Messias. Zij vonden hun gebruiken veel belangrijker, ja ook de sabbat was voor hun belangrijker. Waarom zien de christenen die de sabbat vieren dat niet?

Wat zegt het nieuwe testament over de sabbat? De schrijver van de brief aan de Hebreeën zegt dat God een nieuwe dag stelt voor de sabbat: HEDEN! Niet de zondag of de vrijdag of welke andere dag van de week dan ook. Neen, HEDEN!

Hebr. 4:1-10 – Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van **tot zijn rust in te gaan** bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven. Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden. **Want wij gaan tot [de] rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn**, zoals Hij gesproken heeft: gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: **Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan**, en toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed. **Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al zijn werken;** en hier wederom: **Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan.** Aangezien nog te wachten is, dat sommigen tot die rust zullen ingaan, en zij, die het evangelie eerst ontvangen hebben, niet ingegaan zijn wegens hun ongehoorzaamheid, **stelt Hij wederom een dag vast, HEDEN**, als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.

Want indien Jozua hen in de rust gebracht had, zou Hij niet (meer) over een andere, latere dag gesproken hebben. Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. **Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.**

DE ZONDAG

Zondag, zondagsrust. Hoe komen christenen er toe om deze dag te verheffen tot een speciale dag voor de Here? Welke Bijbelse onderbouwing heeft men daarvoor? Geen! De reden waarom men het onderhoudt komt door dwaling en verblinding.

Uit Wikipedia

Professor Henk Jan de Jonge, Nieuwe Testament en vroegchristelijke literatuur in Leiden, is van mening dat de zondag zeker niet ontstaan is uit de sabbat en het dus geen gekerstende zaterdag is. Volgens hem dankt de zondag zijn speciale positie aan het feit dat de vroege christenen in de eerste eeuw na Christus op die dag 's avonds altijd samen aten. Zij kozen voor de zondag doordat de zaterdag afviel.

'De zaterdag was uitgesloten omdat de eerste christenen Joden waren. En als Joden namen ze op zaterdagavond al deel aan een familiemaal in huiselijke kring.' Dat betekende dat voor de christelijke viering moest worden uitgeweken naar een andere dag. 'Juist het idee dat het christelijk groepsmaal een soort aanvulling en correctie was op het joodse familiemaal kan de wens ingegeven hebben het christelijke avondmaal dan maar zo spoedig mogelijk na het zaterdagse familiemaal te houden, dus op zondagavond.' Doordat deze zondagse maaltijd voor de vroege christenen het hoogtepunt van de week was, straalde dat af op de dag zelf.

Over de maaltijd valt te lezen in Handelingen der apostelen 20 vers 7: Toen wij 's zondags bijeen waren voor de maaltijd van de Here, sprak Paulus de christenen toe. Omdat hij de volgende morgen wilde vertrekken, ging

hij door tot middernacht. Over een samenkomst op de eerste dag van de week, de zondag, valt ook te lezen in I Korintiërs 16 vers 1 en 2: Volg voor de collecte voor de arme gelovigen de richtlijnen die ik de gemeenten van Galatië heb gegeven. Die komen hierop neer, dat ieder van u elke zondag iets opzij moet leggen van wat hij heeft verdiend. Bewaar het tot ik bij u kom.

Dit is wat er in de Engelse versie van de Vrije encyclopedie staat: In Handelingen der apostelen 20:7 lezen wij "En op de eerste dag van de week, toen de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, sprak Paulus, die de volgende dag wilde vertrekken, hen toe en rekte zijn rede tot middernacht" Wees er aan herinnerd dat volgens de Joodse en Hebreeuwse traditie zoals beschreven staat in Leviticus 23:32, een nieuwe dag begint wanneer de zon onder gaat en dat deze bijeenkomst in de avond plaats vond rond etenstijd. Zo dat zij die geloven dat christenen de Sabbat houden op de zevende dag van mening zijn dat deze samenkomst begon op Sabbatavond na zonsondergang.

Paulus heeft op die zaterdagavond tot middernacht gepredikt en liep 18 mijl (28,8 km) van Traos naar Assos op Zondag en zou dit zeker niet gedaan hebben wanneer hij de Zondag als Sabbat had beschouwd.

Het verslag in Wikipedia geeft aan dat de zondag geen bijzondere dag was, maar dat het wel de dag was waarop christenen samenkwamen. Omdat de apostel Paulus op een zondag bijna 30 km had gelopen, gaat men ervan uit dat indien de zondag in de plaats van de sabbat zou zijn gekomen, Paulus niet zo ver had mogen lopen!

Daaraan kan toegevoegd worden dat de sabbat voor Paulus geen enkele belangrijke betekenis had, want daar heeft hij duidelijke uitspraken over gedaan in zijn brieven.

De Bijbel zegt niets over een vervanging van de sabbat door de zondag. In het hoofdstuk over de sabbat is hier al uitvoerig op ingegaan. De sabbat is de schaduw van de rust in God die iemand krijgt wanneer hij zich bekeert. Heden, de dag waarop iemand zich bekeert. De dag van bekering is de sabbatsrust die de mens krijgt. Waarom zijn christenen bezig met de zondag(srust) en

zondagsheiliging? Ze weten dat het geen enkele basis heeft in de Bijbel!

Rom. 14:5-6 – 5 Deze [immers] stelt de ene dag boven de andere, *gene stelt ze alle gelijk*. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd. 6 Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here, en wie eet, doet het om de Here, want hij dankt God; en wie niet eet, laat het na om de Here en ook hij dankt God.

De Bijbel stelt vast dat je de ene dag boven de ander mag stellen en dat er mensen zijn die alle dagen gelijk achten. Alleen al dit laatste geeft aan dat de Schrift de ene dag niet boven de ander stelt.

Helaas willen christenen die zondagsrust opleggen aan anderen, zelfs aan ongelovigen. Mensen krijgen een aversie tegen God en worden niet bereikbaar voor het evangelie. Het evangelie is vervangen door een norm en waarde die zondag heet.

Zoals eerder gemeld zijn het de zwakken die een bepaalde dag boven de andere dagen stellen.

ONREINE DIEREN – ONREIN VOEDSEL

Hand. 10:9-16 – 9 De volgende dag, terwijl dezen onderweg waren en de stad naderden, ging Petrus omstreeks het zesde uur op het dak, om zijn gebed te verrichten. 10 En hij werd hongerig en verlangde te eten, en terwijl men iets gereed maakte, geraakte hij in zinsverrukking, 11 en hij zag de hemel geopend en een voorwerp nederdalen in de vorm van een groot laken, dat aan de vier hoeken nedergelaten werd op de aarde; 12 hierin bevonden zich allerlei viervoetige en kruipende dieren der aarde en allerlei vogelen des hemels. 13 En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet! 14 Maar Petrus zeide: Geenszins, Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was. 15 En nogmaals ten tweeden male, kwam een stem tot hem: Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden. 16 En dit geschiedde tot driemaal toe, en terstond werd het voorwerp weer opgenomen in de hemel.

Voor ons, die opgegroeid zijn met het nieuwe testament, is het soms moeilijk ons te verplaatsen in de situatie van Petrus. God geeft hem een opdracht die indruist tegen de spijswetten uit het oude testament. Hij weigert daarom – hoewel hij weet dat de Here spreekt – om die dieren te eten! Hoe moeilijk is het om de dwalingen waarin je bent opgegroeid, los te laten! Maar bij Petrus

gaat het om iets dat vele malen moeilijker was; het ging om spijswetten die de Here zelf ingevoerd had! En nu golden ze niet meer. Het nieuwe verbond is zo geheel anders dan het oude verbond. De Israëlieten waren niet meer het exclusieve volk van God; de heidenen ontvingen nu ook het heil en niet als tweederangs hemelburgers, maar met dezelfde beloften als de Israëlieten. Daarom ontvingen zij ook de Heilige Geest!

Het is door Gods genade dat Petrus zo snel leert en meegaat naar de heiden Cornelius, daar omgaat met nog meer heidenen en met ze eet...

Uit het nieuwe testament weten wij dat Jezus Christus de tussenmuur, die scheiding maakte tussen Jood en heiden heeft weggebroken aan het kruis:

Ef. 2:14 – Want Hij is onze vrede, die de twee (Jood en heiden) één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft,

Een korte uitleg:

Er is een vijandschap tussen Jood en heiden, tussen besnedenen en onbesnedenen, tussen een uitverkoren volk en zij die verloren gaan, tussen hen die vlees eten van reine dieren en zij die vlees eten van onreine dieren.

De Joden mochten ook niet samen eten met heidenen, dat is ook het verwijt dat Petrus later krijgt van zijn volksgenoten², omdat hij bij heidenen (Cornelius c.s.) heeft gegeten.

- Het oude Sinai verbond was uitsluitend bestemd voor de Israëlieten; heidenen hadden daar geen deel aan.
- De tien geboden (woorden) waren **het verbond**³ tussen God en Israël. Het verbond was als het ware de grondwet

---

² En toen Petrus naar Jeruzalem gegaan was, verschilden zij, die uit de besnijdenis waren, met hem van mening, en zij zeiden: Gij zijt binnengegaan bij onbesnedenen en hebt met hen gegeten. (Hand. 11:2,3)

waar de verhouding tussen de Koning en het volk en het volk onderling was geregeld. *Die grondwet, dat verbond, gold dus niet voor de heidenvolken.*

- In dit koninkrijk was God Koning⁴, de Israëlieten waren zijn volk en Kanaän was hun land.
- Het teken van het verbond was de besnijdenis⁵.
- Dit koninkrijk was een natuurlijk koninkrijk, waar alleen het natuurlijk geslacht van de Israëlieten deel aan had.

Efeze 2:14 dat hiervóór is aangehaald geeft aan dat de tussenmuur, de vijandschap die scheiding maakte, werd weggebroken door Jezus Christus.

De tussenmuur en **vijandschap tussen Israël en de heidenen** is het Sinaï verbond, de tien woorden, de grondwet van het koninkrijk Israël, waar de heidenen uiteraard geen deel aan hadden!

---

³ En hij was daar bij de HERE veertig dagen en veertig nachten, brood at hij niet en water dronk hij niet, en Hij schreef op de tafelen **de woorden van het verbond, de Tien Woorden.** (Ex. 34:28)

⁴ De HERE zeide tot Samuël: **Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet ú hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn.** (1 Sam. 8:7)

⁵ Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn. **Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn.** Voorts zeide God tot Abraham: En wat u aangaat, gij zult mijn verbond houden, gij en uw nageslacht, in hun geslachten. Dit is mijn verbond, dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht: dat bij u al wat mannelijk is besneden worde; **gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u.** Wie acht dagen oud is, zal bij u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: zowel wie in uw huis geboren is, als wie van enige vreemdeling voor geld is gekocht, doch niet van uw nageslacht is. Wie in uw huis geboren is en wie door u voor geld gekocht is, moet voorzeker besneden worden; zo zal mijn verbond in uw vlees zijn tot een eeuwig verbond. En de onbesnedene, de man namelijk, die het vlees van zijn voorhuid niet laat besnijden, die mens zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten: hij heeft mijn verbond verbroken. (Gen. 17:7-14)

Wellicht zal iemand zeggen dat Ruth de Moabitische toch ook deel had aan het oude verbond. Dat klopt, maar ze moest daarvoor wel het goede getuigenis geven én in Israël wonen!

Ruth 1:16:17 – 16 Maar Ruth zeide: Dring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: *uw volk is mijn volk en uw God is mijn God; 17 waar gij zult sterven, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Zo moge de HERE mij doen, ja nog erger: voorwaar, de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en u.*

Ruth zegt: *Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.* Waar Naomi sterft (in Israël) daar zal zij sterven. *Ze vestigt zich dus bij Naomi in Israël.*

En ze eindigt met: ‘Zo moge de HERE mij doen, ja nog erger: voorwaar, de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en u.’ Haar besluit staat vast en ze roept God aan als getuige.

Wonen in het land Israël betekent: het dienen van de God van Israël! Daarom zei Naomi tegen haar schoondochters:

Ruth 1:15 – Toen zeide zij: Zie, uw schoonzuster is teruggekeerd naar *haar volk en haar goden*; keer terug, uw schoonzuster achterna.

Ook David wist dit, hij zei immers:

1Sam. 26: 19 – Nu dan, mijn heer de koning luistere naar de woorden van zijn knecht. Indien de HERE u tegen mij opzet, dan moge Hij een offer ruiken; *maar indien het mensen zijn, vervloekt zijn zij voor het aangezicht des HEREN, omdat zij mij thans verwijderd houden van de gemeenschap met het erfdeel des HEREN, en zeggen: ga heen, dien andere goden.*

Ga heen, dien andere goden betekent: *Ga naar een ander land en dien de goden die heersen in dat land.*

De reden waarom zo uitgebreid wordt getoond hoe het oude verbond werkte, maakt het gemakkelijker om uit te leggen waarom de spijswetten nu niet meer gelden. De verontreinigingen door contact met heidenen door de Joden en het voedsel van de heidenen. Heidenen waren vijanden en onrein, zo is ook hun voedsel. De spijswetten zijn ook een schaduwbeeld. *Niets onreins mag binnenkomen. Jezus maakte echter duidelijk dat niet wat door de mond binnenkomt de mens onrein maakt, maar wat de mond uitkomt!*

Mat. 15:15-20 - 15 Petrus antwoordde en zeide tot Hem: Verklaar ons de gelijkenis. 16 Hij zeide: Zijt ook gij nog onbevattelijk? 17 Begrijpt gij niet, dat al wat de mond binnengaat, in de buik komt en te zijner plaatse verdwijnt? 18 *Maar wat de mond uitgaat, komt uit het hart, en dat maakt de mens onrein. 19 Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoererij, diefstal, leugenachtige getuigenissen, godslasteringen. 20 Dat zijn de dingen, die een mens onrein maken, maar het eten met ongewassen handen maakt een mens niet onrein.*

De voedselwetten gelden niet meer, maar tegelijkertijd maakt de Heer aan Petrus duidelijk dat er ook een diepere betekenis schuilt achter dit visioen: hij zal ook de heidenen niet meer onrein mogen achten en tijdens zijn bezoek aan Cornelius en de zijnen ontvangen deze heidenen de Heilige Geest, zoals ook zij tijdens Pinksteren! ***God maakt geen onderscheid meer tussen Joden en heidenen.***

Tijdens de vergadering in Jeruzalem uit Hand. 15 zegt Petrus:

Hand. 15:10-11 10 Nu dan, wat stelt gij God op de proef door een juk op de hals der discipelen te leggen, dat noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen? 11 Maar door de

genade van de Here Jezus geloven wij (Joden) behouden te worden op dezelfde wijze als zij (de heidenen).

Petrus had nu het visioen begrepen! De heidenen moeten niet besneden worden en moeten ook niet de wet van Mozes te onderhouden en aangezien de Joden op dezelfde wijze behouden worden als de heidenen, moeten zij zich ook niet meer laten besnijden en moeten ook niet de wet van Mozes (het oude verbond) meer te onderhouden, net zoals de heidenen.

Iedereen wordt behouden door het geloof in de genade van onze Heer.

DE NORM VAN DE TIENDEN

Mat. 23:23-24 – Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: [1] het oordeel en [2] de barmhartigheid en de [3] trouw. Dit moest men doen en het andere niet nalaten. Gij blinde wegwijzers, die de mug uitzift, maar de kameel doorzwelgt.

Ook in deze tijd van het nieuwe testament is het geven van tienden in vooral evangelische en pinksterkringen nog echt in. Bijbels is het niet, maar voor de aanhangers is het een 'gegeven'. Jezus geeft het principe van geven aan:

Luk. 6:38 – Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wedergemeten worden.

De Farizeeën en schriftgeleerden waren 'recht in de leer' en gaven zelfs van de kleinste tuinkruiden de tienden, want ze wilden God niet tekort doen, maar *het gewichtigste van de wet* hebben ze verwaarloosd. In dit verband noemt Jezus drie zaken: de trouw, de barmhartigheid en het oordeel.

Deze religieuzen hielden zich bezig met een onderdeel van de wet en dat verhieven ze tot het belangrijkste. Jezus zegt over het oordeel, de barmhartigheid en de trouw, dat je deze dingen moet doen en het geven van tienden over tuinkruiden niet moest nalaten. De Farizeeën bleken muggenzifters te zijn, die tienden gaven van de tuinkruiden maar ze zwolgen wel een kameel in, door niets te doen ten aanzien van het belangrijkste van de wet!

[1] Barmhartigheid zoekt geen veroordeling maar vergeving. Met de wet wilde God immers zijn gerechtigheid tonen en bij gerechtigheid hoort handhaving van de wet⁶.

[2] Dit brengt **oordeel** met zich mee. De mens moet dus worden gewaarschuwd dat hij doemwaardig is en dat hij al veroordeeld is door een rechtvaardige wet (Rom. 3:19).

De wet gaf ook aan dat er voor de zondaar ontkoming aan het oordeel mogelijk was en dit kwam tot uiting door het *schaduwbeeld* van de zondoffers⁷. We moeten echter wel beseffen dat een offer veroordeling inhoudt en wel plaatsvervangend voor degene die dat offer brengt. De wet veroordeelt het onschuldige offer, waardoor de mens vrijuit gaat.

[3] Met de trouw, bedoelt de Heer de trouw van God, die een voorziening had getroffen, opdat de mens vergeving ontvangen zou (Zacharia 3:9) en behouden kon worden.

Kortom, de tienden waren een belasting die geheven werd voor het onderhoud van de Levieten⁸. Maar deze belasting is niet meer van toepassing in het nieuwe testament. De religieuze mens wil graag deze oude belasting in ere houden en soms wordt het door

---

⁶ Gerechtigheid eindigt, daar waar wetten niet gehandhaafd worden. Een rechtstaat is geen rechtstaat, indien zij haar wetten niet handhaaft. Een land dat overtreding van haar rechtvaardige wetten gedooft, houdt op een rechtstaat te zijn.

⁷ Voorts staat elke priester dagelijks in zijn dienst om telkens dezelfde offers te brengen, die nimmer de zonden kunnen wegnemen (Hebr. 10:11).

⁸ want aan de Levieten geef Ik als erfdeel de tiende, die de Israëlieten de HERE als heffing brengen; daarom heb Ik van hen gezegd: In het midden der Israëlieten zullen zij geen erfdeel verkrijgen. (Num. 18:24)

geestelijke leiders gebruikt om mensen te dwingen geld te geven aan de kerk.

Het maakt niet uit of het gaat om het houden van de zondagsrust de sabbat, nieuwe maan of feestdag of het geven van tienden, enz., al deze zaken krijgen een prominente plaats die ze niet verdienen en ze dienen alleen ter bevrediging van het vlees. *God wordt er allerminst door geëerd.*

TIENDEN TERREUR

Vooraf in Pinkster, Volle Evangelie en Evangelische gemeenten en sommige andere gemeenten die niet tot de reformatorische gemeenten gerekend worden, is het geven van tienden tot één van de belangrijkste zaken verheven.

Mensen *moeten* een tiende van hun inkomsten én van hun bezittingen geven *aan de gemeente*. Vaak onder de volgende condities of dreigementen:

- Wil je iets geven aan een organisatie of goed doel, dan komt dat boven de 10% die je aan de gemeente **moet** geven.
- Geef je een keer niet je tiende, dan moet je 5% boete betalen.
- Als jij je tiende niet geeft, dan zal je getroffen worden door de vloek van Maleachi 3:8-9: *Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel.* Laten we niet vergeten dat het geven van tienden een verplichting was in de wet.
- Wat gold in het oude verbond geldt ook voor het nieuwe, met alle vervloekingen die erbij horen.....

Het geven van tienden onder het oude verbond ging over het volgende:

- De tienden waren bestemd voor de levieten, die hierover weer tienden aan de Heer gaven. Deze tienden moesten ze geven aan de priesters.
- De tienden werd alleen geheven over opbrengsten van het land (landbouw en veeteelt)
- De tienden gingen over voedsel.
- De tienden werden gegeven onder de wet en was bepaald niet het belangrijkste; de belangrijkste dingen moest je doen, maar het geven van tienden moest je niet nalaten, zei Jezus. Dit zei hij aan mensen die onder het oude verbond vielen.
- In de belangrijke vergadering van oudsten en profeten (Hand. 15) werden de heidenen geen tienden opgelegd. Integendeel, ze hoefden de wet van Mozes niet te onderhouden.
- De tienden die Abraham gaf uit de buit waren eenmalig en waren niet afkomstig uit zijn bezit of van zijn inkomsten.
- De tienden waren – zoals eerder gemeld – voor de levieten. Je kan dit niet zomaar overbrengen naar het nieuwe verbond en het van toepassing verklaren op voorgangers of andere geestelijke leiders.
- Nergens in het nieuwe testament wordt gesproken over het geven van tienden door gelovigen.
- Nergens wordt er gesproken over het geven van tienden over inkomen of geld.

De tienden uit het oude verbond waren niet vrijblijvend, ze waren een heffing⁹. Het betreft dus geen gift, maar een belasting!

---

⁹ Lev. 18:24

Als de apostel Paulus een collecte houdt voor de armen in Jeruzalem, dan regelt hij het zo dat het geen afgeperste gift wordt. Hij adviseert om wekelijks iets (geen percentage) *naar vermogen* apart te leggen:

1 Kor. 16:2 – elke eerste dag der week legge ieder uwer *naar vermogen* thuis iets weg, en hij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden.

De Heer Jezus zegt over *vrijwillig* geven (het gaat hier dus niet om een heffing):

Luc. 6:38 – Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wedergemeten worden.

De apostel Paulus zegt over geven:

2Kor. 9:7 – En ieder doe, naardat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, *niet met tegenzin of gedwongen*, want God heeft de blijmoedige gever lief.

Degenen die hel en verdoemenis uitroepen over gelovigen die geen tienden geven, zullen straks bij de Heer heel wat uit te leggen hebben.

Verantwoordelijkheid

Wat blijft, is dat gelovigen verantwoordelijk zijn voor redelijke uitgaven voor de huur van een gebouw om samen te komen en voor iemand die noodzakelijkerwijs full time werkt ten dienste van de Heer en wellicht andere uitgaven die uit noodzaak gedaan moeten worden. Er bestaat een hemels CAO, dat zegt:

1Kor. 9:14 – Zo heeft de Here ook voor de verkondigers van het evangelie de regel gesteld, dat zij van het evangelie leven.

Sommige gemeenten eisen het beste van het beste aan apparatuur of het naast de voorganger onderhouden van allerlei mensen die werken voor de gemeente. Het hebben van een eigen gebouw staat bij veel gemeenten hoog op het verlanglijstje. Het is geen zonde om een eigen gebouw te willen hebben omdat het moeilijk is om geschikte ruimte te huren, maar als het gaat om status en waarbij de gemeenteleden financiële verplichtingen moeten aangaan, dan is er iets goed mis.

Zeker, er kan ook voor speciale 'projecten' geld gevraagd worden aan de gemeente, maar alles zal gedaan moeten worden om de gemeenteleden niet onder druk te zetten en dat het echt een vrijwillige gave is en geen afgeperste gift.

Brieven schrijven aan gemeenteleden en acceptgiro's sturen is uit den boze.

Als de gemeente een tekort heeft, dan moeten de gemeenteleden daarvan op de hoogte gesteld worden en mag er aan hen gevraagd worden om de nood te lenigen, maar ook hier geldt dat de gemeenteleden vrijwillig moeten geven.

Hebben zij een verantwoordelijkheid hierin? Ja, dat hebben ze zeker. Komt de nood echter door wanbeleid en het smijten met geld voor allerlei activiteiten en projecten die niet nodig zijn, maar een hobby van de leiding, dan zal de leiding hierop aangesproken moeten worden en zij zullen beterschap moeten beloven. En ook in deze situatie mogen de gelovigen niet gedwongen worden om te geven.

Soms ligt het probleem van geven bij de gelovigen. Dat was het geval bij Paulus, die werkte voor de gemeente in Korinthe, maar geen enkele vergoeding kreeg. Hij was genoodzaakt om te werken voor hem zelf en voor zijn medewerkers!

Dit is natuurlijk onverantwoordelijk gedrag van de gelovigen en dit zou niet mogen plaatsvinden.

Geld zou geen 'issue' moeten zijn, maar is het helaas wel in vele kerken en gemeenten. Dat is de reden waarom er zo weinig geestelijke groei is. Er zijn wel grote gemeenten en kerken, maar diepgang ontbreekt, omdat de grootste diepgang geld betreft of 'speciale projecten'.

God geeft zijn leiders nooit de opdracht om geld in te zamelen of gebouwen te kopen, maar om zijn gemeente te bouwen. Het gaat om het geestelijk huis waar de gelovigen als levende stenen deel van uit maken.

Het gaat om de eer van God en dat Hij verheerlijkt wordt in de gemeente. God zoekt niet ons geld, maar Hij zoekt ons en wil ons omvormen naar zijn beeld.

Geef aan de keizer wat van de keizer is en geef God wat God toekomt, zei Jezus.

Wes Stonehens boeken

- Een strijd in de hemel – 9789081398442
- Hiërarchie in de hemel en op de aarde - 9789491026034
- Waar waart gij? – 9789491026041
- Het Nieuwe Verbond vervangt het Oude Verbond – 9789491026058
- De strijd tegen Beëlzebub – 9789491026065
- De erfenis van de reformatie – 9789491026072
- De eindtijdgemeente is nog naakt – 9789491026096
- De val van Sifaniël, alias Emma-O, alias Emma – 9789491026126
- Is God goed, rechtvaardig en almachtig? – 9789491026263
- De Rooms-katholieke religie – 9789491026249
- Christen, waarom geloof je (dat) niet? – 9789491026256
- Gevallen en verworpen, maar niet verstoten – 9789491026270
- De vervangingsleer van de Israëtheologie – 9789491026348
- Het Boek opendoen over de satan – 9789491026362
- Allah, de beste der Scheppers – 9789491026393
- Is het kruis wel nodig? – 9789491026416
- Christelijke normen en waarden – **9789491026485**
- Het satanisme van Anton Szandor LaVey 9789491026478
- Laat ons mensen maken naar ons beeld – **9789491026508**
- Gereformeerde leringen onder de loep van Gods Woord – 9789491026614
- Humanisme: de mens op de troon – 9789491026607
- De doop en de belofte van de Vader – 9789491026621
- De God van het recht contra Alverzoening – 9789491026669
- De Atheïst is een beetje dom - 9789491026683

Engelse uitgaven:

- Emma, an angel of light – 9789081398435
- Ye shall not surely die – 9789081398497

- LaVeyan Satanism – ISBN: 9789491026690 e-book
- A battle in heaven – 9789081398480
- Allah, the best of Creators – 9789491026447
- Christian Zionism or Israel Theology – 9789491026454

E-books

- Een strijd in de hemel – 9789491026003
- De strijd tegen Beëlzebub – 9789491026089
- De eindtijdgemeente is nog naakt – 9789491026102
- Waar waart gij? – 9789491026140
- De erfenis van de reformatie – 9789491026164
- Is God goed, rechtvaardig en almachtig? – 9789491026
- De val van Sifaniël, alias Emma – 9789491026188
- Hiërarchie in de hemel en op de aarde – 9789491026201
- Het Nieuwe Verbond vervangt het Oude Verbond –
9789491026218
- De Rooms-katholieke religie – 9789491026317
- Christen, waarom geloof je (dat) niet? – 9789491026300
- Gevallen en verworpen, maar niet verstoten – 9789491026294
- De vervangingsleer van de Israëltheologie – 9789491026379
- Het Boek opendoen over de satan – 9789491026386
- Allah, de beste der Scheppers – 9789491026409
- Het satanisme van Anton Szandor LaVey – 9789491026478
- Christelijke normen en waarden – 9789491026522
- Laat ons mensen maken naar ons beeld – 9789491026591
- Gereformeerde leringen onder de loep van Gods Woord
9789491026645
- Humanisme: de mens op de troon – 9789491026638
- De doop en de belofte van de Vader – 9789491026652
- De God van het recht contra Alverzoening – 9789491026676
- De Atheïst is een beetje dom – 9789491026706

www.wesstonehens.org

CHRISTELIJKE NORMEN EN WAARDEN?

ZONDAGSRUST HET LUIDEN VAN
KERKKLOKKEN DE TIENDEN NIEUWE
MAAN SABBATSRUST ABORTUS
EUTHANASIE BESCHERMING VAN DE
ISLAM EN ANDERE GODSDIENSTEN
EENHEID ORGANISEREN FATSOEN
ONTHOUDEN VAN SEKS VOOR EN IN
HET HUWELIJK GODSDIENSTVRIJHEID
NETJES GEKLEED GAAN ZINGEN OP HELE NOTEN
ALLEEN PSALMEN ZINGEN JE OPLEIDING
IN KAMPEN GENOTEN HEBBEN HET
OUDE VERBOND IS HETZELFDE ALS HET
NIEUWE VERBOND PRIESTERS MOGEN NIET
TROUWEN

Walter Tessensohn

Christelijke normen en waarden?

Dit boek is de tweede druk van “De buitenkant van normen en waarden” dat in 2010 verscheen. Er zijn echter enkele wijzigingen en aanvullingen aangebracht.

De nadruk is nu gekomen op zogenaamde christelijke normen en waarden.

Jezus Christus kwam niet om mensen te leren netjes te leven of ze te houden aan allerlei regels en wetten, maar Hij riep op tot bekering van een leven zonder God en in zonde tot een leven waarin je leeft uit genade.

Het grote verschil tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond is dat de Jood moest leven vanuit een wet, die hij moest onderhouden, terwijl onder het Nieuwe Verbond de gelovige Jood en gelovige heiden de wet van Christus in hun harten hebben!

De uitwendige wet van de Tien Geboden (het Sinaï Verbond; Deut. 4:13) legde je geboden op die je niet kon volbrengen omdat de mens verkocht is onder de zonde. Petrus noemde het een juk dat hij noch zijn voorvaderen konden dragen (Hand. 15:10) en Paulus noemde het de bediening des doods (2 Cor. 3:7) terwijl in het Nieuwe Verbond in het bloed van Christus je leeft en handelt vanuit de innerlijke wet van Christus.

De volgende onderwerpen komen aan de orde:

Slavernij – veelwijverij – homoseksualiteit – pedoseksualiteit – transseksualiteit – christenen in de politiek – sabbat – zondagsrust – de tienden – onreine dieren

LAAT ONS MENSEN MAKEN NAAR ONS BEELD

Heeft God een plan met de mens?

Walter Tessensohn

LAAT ONS MENSEN MAKEN NAAR ONS BEELD

"Laat ons mensen maken naar ons beeld" kan beschouwd worden als een tweede druk van "Heeft God een plan met de mens". Er zijn enkele aanvullingen aangebracht en het formaat van het boek is vergroot.

Aan welke voorwaarden moet een God voldoen om een intelligent en wereldomvattend plan te kunnen bedenken, waarvan de uitkomst vaststaat en zonder dat iemand dat plan kan tegenhouden? Duidelijk is dat de goden, uit welke mythologie dan ook, aan geen van de criteria voldoen op grond waarvan zij een dergelijk plan zouden kunnen bedenken en uitvoeren.

Er is slechts één God die voldoet aan alle criteria. Deze God is de Schepper van hemel en aarde, die al de levende wezens geschapen heeft. Hijzelf is het leven en kan leven scheppen.

Dit boek wil doormiddel van de rede en de Bijbel aantonen dat deze God logisch is in zijn handelen, doch dat met name opvalt dat Hij in alles wat Hij doet gerechtigheid laat prevaleren, wat het Hem ook kost!

Zijn tegenstander, de Satan, ziet in de gerechtigheid van deze God zijn achilleshiel en denkt daardoor Zijn plan te kunnen dwarsbomen en Hem te kunnen verslaan.

Dit boek laat het plan van God zien, zoals de Bijbel die schetst van Genesis tot en met Openbaring. Het is geen kunstig verduidelijking, zoals ook het reddingswerk van Jezus Christus geen verduidelijking is. Gods plan is na te rekenen en consequent. Geen polytheïstische godsdienst, noch een andere monotheïstische godsdienst kent een weldoortimmerd en intelligent plan!

Vanaf het moment dat God zegt dat Hij wezens gaat maken naar zijn beeld, die over de aarde moeten heersen, houdt Hij dit voornemen vast en eindigt zijn plan met het laten heersen van de (herstelde) mens over de aarde in het duizendjarig rijk.

In het laatste hoofdstuk van Openbaring wordt bekend gemaakt dat de heiligen als koningen zullen heersen tot in eeuwigheid.

Lees dit plan en zorg dat je daar deel aan krijgt!